

RAHVANÄITELAVA

PRAKTLINE VÄIKELAVADE HÄÄLEKANDJA

III aastakäik

Ilmub tarviduse järgi. * Toimetuse ja talitus: Tallinn, Vene 6. * Telefon 445-94

Hind 15 snt.

„Meie küla poisid“

Henrik Visnapuu rahvatükk 3 v. pro- ja epiloogiga

Tegelased:

Vana-Aabram, kõrtsimees,
Tillu-Tiina, tema tütar.
Mulginägu, Kapermäe perepoeg.
Pilli-Jüri.
Loriõpetaja.
Nõelakuningas.

Skobelev, Kükaküla päalik.
Osman Pasha, Tossuküla päalik.
Peeter, Kükaküla esipoiss.
Silmaaugu Joosep, Tossuküla esip.
August, Toonekure mask.
Sadulsepp.

Mardisandid-tüdrukud, külapoisid ja maskid.

Nr. 3

1933

SIGRI-MIGRI

II

Segaettekandeid peoõhtuiks

Sisu:

- Es ole midägi tetä
Lõbus jutustus Tarovastu murdes.
- Mõtteid teatri üle
Väikene deklamatsioon teatri üle.
- Provintsiteatris Naljakaid anekdoote.
- Selleste isaa me aru
Ühe tarvastlase koomiline jutustus.
- Nalju Mitu naljatera teatri üle.
- Linnud omavahel
L-i lugu tihasest, varblasest ja varesest.
- Kriidijoon
O. Vassiljevi väike nali.
- Vaat punast viina
Ark. Avertšenko dialoog.
- Miks sõdur olen ma!
V. Oxfordi sõdurilaul.
- Patarei V. Oxfordi lõbus laul kahurväelastele.
- Vaikne kena kohakene
Soolo- ja koori ettekandeid.
- Hirmutatud kosilane
P. Luide väike nali.
- Rosenbergi flirt
Avertšenko anekdoot 1 vaatuses.
- Eesel Krõlovi valm.
- Naisemehele
Lõbus duett kahele härrale.
- Kui ükskord abiellud...
Duett kahele härrale.
- Kui võid, siis häbene!
Kuplee nooremale abielumehele.
- Kus jäid need ajad ilusad?
Laul vanemale abielunaisele.
- Tahaks nooreks jääda
Duett noorele naisele ja ta onule.
- Pahavaim Duett kahele härrale.
- Õpetus Duett emale ja ta tütrele.
- Miks on küll loodud ämmad!
Abielumehe nutulaul.
- Need mehed Kupl. temperamentssele daamile.

Hind 50 senti.

Lava uudiseid

Bidur pääle!

Komöödia 3 waatuses

Mineil P. Pinna ja P. Luide

Tegelesed

Anton Pääsuke — kättise waldaja.

Ilmar — ta wennapoeg.

Madis Eller — kättise osanik.

Silda, — ta tütar.

Ants Jõgi, noor jurist.

Maret Loo, linnapreili.

Anna — Pääsukese teenija.

Leenu — ta ema.

Karla — Pääsukese teenija.

Lilli m a m m a — koristaja.

Alg: olewik. Tegewustik sünnib kolme päewa
jooksul — laupäewast esmaspäewani.

K o h t: prowintsilinn.

Sifuseletus

On alati väga armas ja kiiduwäärne, kui inimene igas olukorras, mis kipub minema närweeriwaiks, suudab endale panna piduri pääle. Nõnda on kättise waldaja Pääsukegi otsustand oma närwe kosutada selle ütelse ja teoga. Olewikus õnnestub see kuidagi, tekitades waid koomilisi situatsioone, aga minewikus on

ometi üks momendike, kus Pääsute pidurdada pole suutnud. See oli kord päälinnas, kui öösel hotellis kena toatüdrufuga sõitsid liftis ülesse, kui lift rikke tõttu võks otsaks seisma jäi ja mõlemad oma võ liftis pidid weetma. See oli hetk, kus Pääsute sel pidurdamine ununes ja selle hetke läbi on olewikuski raste pidurdada, kui äkki kaela tulewad liftitüdrufud ja tütreb, wäimehed ja minijad. Aga Pääsute pidurdab siiski.

See on üliilõbus, tergetooniline farfs=jant, mis terweks õhtuks annab südamliku naerutuju, ja lõbusat meeleolu weel pikemaški ajaks.

Wäljawõte esimesest waatusest

Ü l d t u b a.

Anna (ilus noor kahekümne aastane kõõgitiüdruf, tuleb testelt, läheb laua juure wafatul). Nojah, eks ole, kohw seisab weel ifka puutumatul. Noh, peab ütlemä, on see aga üks kord siin majas!

Karla (noor, armastuswäärseft häbemata, tuleb paremalt tagant, on wiimaseid sõnu kuulnud). Ara ärritu, Anna-kene, see mõjub sinu õrnale näokesele halvasti. Parema juba. . . ma ei ole sind täna weel. . . (Tahab suudelda.)

Anna (puitleb wastu). Ah, Karl, jäta, wana juh-tub nägema. Sa tead ju, et ta niisugust asja ei sall.

Karla (läheb laua juure, süütab paberossi). Aga ei lähe meile korda! Noh, wana alles teeb silmad, kui ta teada saab, et meie juba kuus nädalat kihlatud oleme! — Siis lendame nii-kui-nii wälja. (Kõlistatafse.)

Anna. Kuuled — kõlistatafse (Kestele ära.)

Karla. Isegi hommikusuitsu ei lasta rahus suitsutada. (Kustutab paberossi.)

Anna, Silda ja Eller (testelt).

Anna. Wäga kahju, härra Eller, aga härra Pääsute ei luband kedagi oma jutule lasta — ta ei taha kedagi näha ega kuulda.

Eller (sümpaatne wanahärra). Noh, oma wana äri-
osanikule on tal ikka aega.

Karla. Ei, teile koguni mitte, sest ta just rõhu-
tas eraldi, et ei taha oma käitiseft enam midagi kuulda
ega teada.

Eller (Sildale). Mis selle wanapoisiiga siis on
juhtund?

Silda. Ehk on ta haige?

Anna. Ei usu, ta on wäga lõbusas meeleolus!
Mii rõõmus pole ta minu ajal weel kunagi olnud.
Waremalt — kui kohw täpselt kell seitse laual polnud,
tegi ta hiigla lärmi — nüüd on kell juba üksteist ja
ta ei ole oma nina otsagi weel näidand!

Eller. See on mulle arusaamata, neljapäewast
jaati ei ole ta enam wabrikuski käind. (Istub laua juurde.)

Karla. Ja — neljapäewal tuli ta hirmus wiha-
selt koju ja ütles: nüüd on lõpp! Eller wõib sapipa-
lawiku saada, kui tal selleks tahtmist on, mina ei lii-
guta enam oma oimugi.

Eller (Sildale). See oli wiist pääle seda skandaali
kui töölised oma käitise nõukogu tahtsid jisse säada.
Töölised tahawad ju nüüd igas asjas oma sõna
kaasa rääkida!

Anna. Ja — meil on ka selleks õigus! Meie ei
lase endid enam jalgade alla sõtkuda.

Silda (naerdes). Noh, Anna, teil ei ole ju ometi
wiist põhjust kaewata, teil on ju siin majas alati hää
olnud.

Anna. Siitamaani uskusin ma seda ise kah. Kuid
eile õhtul olime töölise koosolekul — eks ole Karl?
Sääl selgus mulle, kui kahetsemiswäärt minu elu siit-
maani on olnud.

Eller ja Silda (naerawad).

Karla. Ei ole põhjust naerda! Orja elul on
nüüd lõpp.

Anna. Teie oleksite pidand ka sääl koosolekul
olema. Siis oleks teil ehk rohkem arusaamist meie tur-
wast seisukorrast.

Karla. Ja — sääl oli üks õige paks madam —
nimetas ennast perenaiseks, teie oleksite pidand kuulma!
Rusitatega löi ta lauale! Karjus ja wandus —

Anna. Jah — aga niisuguse juures ei tahaks ma küll teenida.

Eller ja Hilda (naeravad).

Karla (noomivalt). See ei puutu asjasse! Kuid õigus on tal siiski.

Anna. Ja lõpuks tulime ühel häälel otsusele. . .

Arnold Visman

Vürst Schuisky osas — „Boris Godunovis“

Eller. Waata!?

Anna. Ja! Meie ei lasse enam oma pühamaid inimõigusi maha tallata. Meie ei lasse oma õigusi enam vähendada ega lühendada.

Karla (Annale). Ainult tööpäivi laseme lühendada.

Eller (waatab uuri, tõuseb). Ja — ma tulin vieti selleks siia, et oma äriõigustega kõneleda.

Karla (tõrgilt). Ma wõin ju korraks waadata — kas ta teie jaoks kodus on — see härra tööandja! (Läheb ette parema usse poole.)

Eller (irloomiliselt). Kui see ainult teie inimõigusega koostööl on ja kui teie nii armastuswäärne olla wõite —

Karla. Häämeelega! (Koputab Ellerile õlale.) Näete, see ongi see toon, mida meie tulewitus oma härrasest nõuame! Ja sellest hoiame finni! (Paremale ära.)

Anna. Ja — mina pean nüüd kohwi juba kolmat korda soendama! Selline käitumine on lihtsalt kuulmatu! (Kestele ühes kandiduga ära.)

Silda (naerdes). Hahaha! Neil mõlemail on oma pärane arwamine praeguse aja õigustest.

Eller. Nüüd tahaksin ma aga teada, mis selle Pääsutesega on juhtund? Ta ei wõi mind ometi üksi selle suure ettevõtte juure istuma jätta.

Anton (sifestub). Madis, wana kaim, no see on ilus sinust, et sa mind kord üles otsid! (Sildale.) Hommikust, preili Silda! Pagana pihta, no teie lähete mul iga päewaga ifta kaunimaks. Megi sellisel wana poisil, nagu mina, puperdab süda sees! (Ellerile.) Inimene, kust wõtsid sina küll sarnase tütre?

Eller (haawunult). No kuule Anton, see on ju . .

Silda. Ära wihasta papa, sa oled wäga ilus mees! (Meelitades.) Kuuled — sa tahtsid mulle ometi weidi raha anda — ja tead ju selle ilusa kübara jaoks mida waateatnal nägime —

Eller (naerdes). Noh, minugi pärast. (Annab raha. Antonile.) Selle kübara ostas ta mulst nagu wälja nõiduda.

Anton (naerdes). Teie olete aga üks läbi ja läbi kawal tuisupää.

Silda. Tänan isa. Nüüd jätan ma sind härra Pääsutesega üksi ja tunni aja pärast tulen sulle järele. (Mõlemile.) Nägemiseni! (Tahab kestele.)

Anton. Sildakene, minge parem siit aia laudu. Näete mu ilusat aeda. (Silda lähleb, Pääsute waatab talle järele.) Tore tüdruk, noh ega see sul kauaks warna ei jää, selle jaoks leidub palju tahtjaid.

Eller (tannatamatult). Ja — ja — kuid see on kõrwaline asi. Ma tulen nimelt —

Anton (wahjale rääkides). Ah, ja tahad minu uut maja waadata! Seda ja wõid. (Wähjeb ümber laua.) See siin on üldtuba! Kui ma nii hommitul kella kahe paiku üles tõusen —

Eller (meeleheitel). Aga Anton, jäta juba need lollused. Sa tahad ometi kõige esmast teada, mis nende kahetsa päewa jooksul wabrikus on juhtund?

Anton. Wabrikus? Ei — ei! See ei huwita mind põrmugi!

Eller (endiselt). See ei ole ju ometi tõsi! Ma ei tea mis sinuga on juhtund — meil on nii roppu moodi tööd ja wihastamist — aga sina teed, nagu ei lähets terwe see kupatus sulle korda. See ei lähe ometi. Millal tuleb sa siis kontori?

Anton (kes jälle ette tulnud, naeratades). Ei tulegi enam.

Eller (ehmatah). Mis?

Anton. Ära tee nii waimurikast nägu! Istu parem siia minu juure, ma seletan sulle kõik ära! (Istuwad.) Waata, juba mitu kuud ei saa sa wabrikus enam muud tunda kui pahandust pahanduse pääle, ja sel päewal kui see suur kofkupõrge oli selle kaitse wargiga, tulin ma nii ärritatult koju, et juba arwasin, et saan sapipalawiku. Siis ütlesin endale — noh — seda ei tee ma enam kauem kaasa! Kolmkümmend aastat olen ma end waewand, ei ole naistki wõtnud, et ometi ilusaid rahulikke elupäiwi tunda, ja nüüd pean korraga, nende uue-aja narruste pärast oma elu libedaks tegema. Ei! See uus sodi — wõib ju päris ilus olla — see on maitse asi — kuid minule meeldis wana siiski rohkem — lühidalt — mina ei tee enam kaasa.

Eller. Aga Anton, sellega sa hakkama ei saa, usu mind! Sina, kes sa harjund oled hommitust õh-tuni tegewuses olema — kes sa oled nagu töomasin —

Anton. Täitsa õige! — Ma olin töomasin. Kuid iga masin kulub pika pääle ja seepärast stoppan ma enne, kui mõni tõsine wiga masinale wõiks juhtuda. (Südame pääle näidates.) Ja kui see mootor iga päew siin tuliseks jookseb, seda ei suuda ta pika pääle wälja kannatada. Waata — päälinnas käies sõidan ma alati kõige suurema lõbuga ikka trammi esimesel platwormil. Sää! imestan ma alati trammijuhi rahu. Nii kui

ees mõni tahtust on, keerab pidurist, (teeb wastawa liigutuse) et mitte kofkupõrget ei juhtuks. Ja seda teen ma nüüd tulewikus ka. Ma olen endale kinnitand, ma ei wi h a s t a e n a m k u n a g i ! Ja kui mulle midagi ette satub mis lasseb oletada kofkupõrget, siis ütlen endale: „Pst! — Anton, pane pidur pääle!”

E I l e r. Kuid wabrik on ometi meie elutöö, mida meie kolmekümneaastase tööga oleme saawutand. Sa ei wõi ju teda ometi nii äkki hooletusse jätta. Mina üksi ei suuda ka midagi.

A n t o n. Seda ei ole ka wajagi. Mul on ju üks tore sugulane. Ilmar! Ma lasstin teda just seepärast keemiat studeerida, et ta pärast äriohjad oma pihku wõtaks. Ma kirjutasin poisile, et ta kohe tuleks... Ja muide — kui ta sinu Hildakesele meeldib —

E I l e r (imestanult). Minu Hildakesele? Mis see siis temasse puutub?

A n t o n (kawalalt). Inimlaps, kas sa ei märka siis, mis ma mõtlen?

E I l e r (rõõmsalt). Ah jo, niimoodi mõtled sa?

A n t o n. Noh muidugi!

E I l e r (õnnelikult). See on sinust väga tore mõte! Olen kõige suurema rõõmuga nõus!

A n t o n. Seda looifin ma ka. (Tõuseb.) Selle jaoks ostfin ka selle krundi ühes majaga. Ma tahan siin tulewikus oma elupäiwi maitsta mõnufalt, rahus — ja seda rahu ei lasse ma kellegi poolt segada. Kes mulle ei meeldi, ei tule üle minu läwe. Siin ei ole ei ärritust, ei pahandust, siin ei ole tööliste nõukogu, ei käitiswanemaid, siin on ainult üks käitis ja see olen mina ise. (Keskusse poole minnes). So, ja nüüd on aeg kohwi juua. (Hüüab.) Anna! (Ellerile.) Sa jood ju ka tassitefe kaasa?

E I l e r. Tänan, ma jöin juba nelja tunni eest.

Anna (tuleb tselest).

A n t o n. Bagana pihta, Anna, kus jääb siis minu kohw?

A n n a. Kohwi ei saa enam. Ma soendasin teda kolm korda ja nüüd kallasin solgiämbrisje.

A n t o n (imestanult). Mis see siis tähendab?

A n n a. Noh — miks te siis nii hilja üles tõusite? Ühe tunni pärast jüüakse muus maailmas juba lõunat.

Anton. Noh — siis süüakse meil aga weidi hiljem.

Anna. Siis peate küll restoraani minema! — Mul on täna waba päew ja enne kella 12 ei tule ma koju.

Anton (wihaselt). Noh kurat ja põrgu, et sind ka. . . (Näki rahulikult, teeb piduri tõmmet laialt, naeratades.) Pst, Anton! Bidur pääle! (Väheb Anna poole.) Aga Annafene, olge nüüd ometi mõistlik ja tehke mulle wärsket kohwi. (Näpistab ta põske.)

Anna (lööb ta käe pääle.) Balun! Ei mingisuguseid kõlbluswastaseid liigutusi. (Ruttu kestele ära.)

Anton (kohmetult Ellerile otse waadates). Mis sa ütled selle kohta? Tule wana sõber, nüüd näitan ma sulle enda maja ja aeda.

Eller (üles tõustes). Ja mis meie plaani puutub. . .

Anton. Selle juure jääme. Meie paneme noore pääsufese wana pääsufese sooja pesa.

Eller. Ja minu pesamunafese ta juure.

Anton (naerdes). Ja kõik muu on juba nende enda teha. (Mõlemad paremale ära.)

Silda (ruttab aiauksest sisse). Nagu näha, on sellel häbematul weel julgust mulle järelegi tulla.

Ants (tuleb talle kiiresti järele).

Silda. Nojah, sääl ta ongi juba.

Ants (wõtab tübara pääsi). Tere lõunast, armuline preili, waadake, nüüd ei pääse te ometi minu käest.

Silda (wihaselt). Mu härra! Teil on häbematu minule järele tulla isegi siia wõõra majja?

Ants. Ah, teie ei elagi siin? Seda parem. Siis jääb mulle weel see üliarmas ülesanne teid koju saata.

Silda (tagasi tõrjudes). Tänan wäga, seda teeb juba minu papa!

Ants. Ah, teie papa on ka siin — See on ju juurepärane! Siis on mul kõige soodsam juhus wana-härraga tutwuda.

Silda. Ma olen keeletu! Sellesarnast ei ole mulle warem juhtund. Ma ei tunnegi ju teid, mu härra.

Ants. See on teie enda süü, armuline preili. Kui teie minu eest ära jooksete, ei saa ma ju end esitleda. (Tutwustab.) Minu nimi on Ants Tõgi. Ja kellega on mul au?

Hilda. Seda ma ei ütle. (Väheh temast mööda pahemale poole.)

Ants. Ma saan seda ikkagi teada.

Hilda. Ja nüüd minge, palun, kui keegi tuleb — ja meid siin koos näeb —

Ants. Rubage, teie ei wõi sugugi teada, mul wõib siin tähtsaid asju õiendada olla.

Hilda. Teil?

Ants. Ja muidugi, isegi õige tähtsaid. (Wäitepe wahaja järele.) Kelle maja see on?

Joonis „Pime silm“ Voldemar Tofferi käsiraamatust Maskjumesustusõpetusest

Hilda (naerdes). Waadake, teie ei tea, tähendab ka see oli wale. See on härra Pääsute maja.

Ants. Pääsute? (Mõtleb.) Ühe Pääsutesega käisin ma jeksis koolis. Noh, aga see ei wõi tema olla.

Hilda. Pääsute on väga energiline mees. Kui ta praegu tuleks, lendaksite teie otsetohe uksest välja.

Ants (naerdes). Seda ta ei tee. Selle pääle olge kindel.

(Näitelawa taga on Pääsute ja Ellert häält kuulda.)

Hilda (ruttu Antsust möödudes). Säält tuleb isa ühes härra Pääsutesega — palun, palun kaduge nüüd kiirell.

Ants. Kus, teie pärast! Nii siis, nägemiseni.
(Kuttu aeda ära.)

Eller (tullles Hildale). Sää! Sa ju oledki, mu laps.
(Waatab tella.) Nüüd on ka ülim aeg! (Antonile.) Jumalaga Anton!

Hilda. Nägemiseni, härra Pääsute!

Anton (testelt). Jumalaga, preili Hilda! Kas teate ka uudist? Minu wennapoeg tuleb täna?

Hilda. Imar?

Anton. Ja! Meil on poisiga suured plaanid ees. Eks ole, Madis? (Tõutab teda tüünarnukiga.) Ja naise peab ta wõtma esimeses järjekorras.

Hilda. Waata! Kelle siis?

Anton (paljutähendawa naeratusega). Seda ma ei ütle, küsige parem oma isalt.

Eller (Hildale). Noh, tule juba! — Jumalaga, Anton!

Anton (saadab neid testukseni). Jumalaga, jumalaga! (Mõlemad ära.)

(Paus.)

Anton. Noh, nüüd jumalale tänu, saan ometi üksford mahti lohwi juua. (Väheb usse poole.) Mis? Saopaid pole nad mulle ka weel ära puhastand, pagan wõtaks. (Awab usse.) So? Karla puhastab saapaid?! Kuule Karla, mis kuradi logelemine siin täna ometi on?!

Karla (ilmub ussele, põll ees, puhastab saapaid). Mis logelemine.

Anton. Kas nüüd on saabaste puhastamise aeg! Ja mis see Anna siis teeb, et sina saapaid puhastad?!

Karla (demonstreeriwalt). Mis see sinu asi on!

Anton (imestanult). Oled sa lolliks läind?

Karla. Oh ei, aga nii kui sina mulle, nii mina ka sulle. Kui teie üheõiguslust tunnustate — hää, siis joome teineteisega sina-sõprust, kuid et teie mind ükji „sina tate“ see on inimese isitu alandamine.

Anton. Mis lollusti sa sää! platrad — wana lambapää?

Karla (wihasett). Lambapää? — Ma protesteerin sarnase toore ümberkäimise wastu ja wastan selle pääle 12. tunnilise protesti streigiga.

Sauna Antsu aukõrgendus

V. K. Kanariku lastenäidend 2 vaat.

Tegelased:

Märt — kooliõpilane.
Villu — ta vend, ei käi veel koolis.
Ants — sauniku poeg }
Jaan — naabripoiss } kooliõpilased.
Mihkel — }
Kooliõpilasi.

Aeg: kevad.

Koht: küla.

Esimene vaatus Märdi kodus.

Teine vaatus koolis, kooli lõupäeval.

Sisuseletus

Väike Sauna Ants on saand aukõrgenduse: seakarjusest on saand karjus. Kuid on olemas veel üks aukõrgendus, mis Sauna Antsule tulla ei taha — hea tunnistus koolis. Ja selle üle vaevabki oma pead Sauna Ants, see kuulus Tombu küla löögirühma komandant Ants Malk. Lubab küll koolmeistri kuke kättemaksusuks uimaseks lütta, paneb isegi püssirohtu koolipapa tubakakarpi — aga kust tulemas pole, ega sealt ka ei tule.

Aga aukõrgenduse see kuulus löögirühma ülem lõpuks siiski saab. Kuidas — see on selle lõburohke ja kevadmeelse näidendi saladus, mis lõbusalt veetleb nii mängijat kui ka publikut.

Väljavõte esimesest vaatusest.

Lihtne talutuba.

Villu

(aknast välja vahtides).

Küll on igav! Kui ometi tuleks Antski siia. Kui isa emaga kodus olid, käis ta alati siin, aga nüüd ei tule.

Märt

(sorib laua juures raamatut).

Mis sa selle Antsuga siis pääle tahad hakata, et sa teda nii ootad? Kas sul meeles ei ole, mis isa ema kodust minnes ütlesid, et meie ei tohi nende äraolekul Antsuga sõbrustada.

Villu.

Aga mispärast siis mitte? Ants on ju nii lõbus poiss, et tema seltsis meil kunagi igav ei oleks.

Märt.

Või sinul igav. Tule õpi parem lugemine selgeks. Tuleval sügisel tuleb sinul ka kooli tulla.

Villu.

Kui ma lugemise selgeks õpin, mis ma siis sinna kooli enam tulen.

Märt.

No vot kus jutt! See on sul vist Antsu käest õpitud.

Villu

(on akna juurest laua juure tulnud).

Ütle ometi, mispärast sa seda Antsu siis ei kannata?

Märt

(õppides).

Jäta mind rahule ja ära sega! Kui kooli tuled, siis näed isegi, mis mees see Ants on.

Moodne Eeva

Aineil J. Pert

Komöödia 3 vaatuses.

Tegelasi: 4 m. 2 n.

Tegevuskoht: pealinn.

Lava: mugav võõrastetuba.

Aeg: meiepäivil.

Abielu üldse, kõnelemata moodsast vormist, on üks piiramata võimalustega seiklusmaa. Seda nimelt armastuse, armukadeduse, truuduse ja kõrvalhüpete suhtes. On isikuid, kes tõendavad, et truudust üldse pole, on aga isikuid ka vastandarvamisel. Nende arvamiste valdkonda kuulub ka „Moodne Eeva“, eluküllane ja huumorisädelev komöödia. Naine ses komöödias tuleb äkki mõttele, et ta mees teda petab, ta otsib omale näilise armukese, et tasuda mehele. Aga nüüd juhtub nii, et naine tõepoolest armub oma armualusesse. Ja juhtub veelgi üllatuslikumat: ilmneb, et mees naist petnud ei ole Mis nüüd?

„Moodne Eeva“ on moodsa abielu ja moodsa naise moodne komöödia, mis oma sisu kerguselt serveeritud lihtsamale publikule. Mängult annab ta suuri võimalusi näitlejaile, publikule aga mõjub ta suurepärase ja ajakohase satüürina.

Mängitavamad näidendid

Agendid. J. S. Paniuse nali 1 vaatuses. 5 m. 1 n.
Agulirahvas läheb ajalukku. Näid. 3 v. 5 m. 5 n.
Ants Andersoni unenägu. Raudsepa j. 2 v. 6 m. 3 n.
Hajjal oksal. M. Metsanurga näid. 4 vaat. 7 m. 4 n.
Iluduskuninganna. A. Adsoni kom. 3 v. 7 m. 4 n.
Jonnipunnid. Jaan Metua komöödia 4 v. 6 m. 3 n.
Jorupera peremehed. A. Kõivu n. 3 v. 7 m. 3 n.
Julge ujuja. P. Pinna naljamäng 3 vaat. 8 m. 5 n.
24 tundi tött. Kom. 3 vaat. Aineil P. Pinna 4 m. 5 n.
Kändude ääres. K. Halme draama 4 v. 2 m. 4 n.
Kivi. Kr. Rutoffi draama 4 v. Täiend. trükk 9 m. 5 n.
Kuisma ja Helinä. Väinö Syväne rhvt. 3 v. 6 m. 4 n.
Liikuv riidevarn. Ell Undla jant 2 vaat. 6 m. 3 n.
Ma olen sportlane. Nali sportlastele 3 v. 5 m. 5 n.
Meie küla poisid. H. Visnapuu kom. 3 v. 16 m. 1 n.
Meri on süüdi. Näidend 4 vaatuses . 3 m. 2 n.
Minu beebi. M. Hannekeni nali 3 vaat. 5 m. 5 n.
Miss Vibavere. L. Perandi nali 2 vaat. 3 m. 5 n.
Musu ei ole patt. H. Stromi külak. 3 v. 4 m. 3 n.
Nelinurk sõõris. V. Katajevi kom. 3 v. 2 m. 2 n.
Normaalse mõistuse kalmistul. 3. v. 10 m. 3 n.
Otsatalu õnneuputus. P. Luide n. 3 v. 7 m. 3 n.
Põrguämm. K. Kõivola nali lauludega 2 v. 3 m. 3 n.
Põrund aru õnnistus. Kom. 3 vaat. . 4 m. 3 n.
Purjus laip. A. Kleiuse komöödia 3 vaat. 8 m. 5 n.
Päve talus. A. Kitzbergi näidend 5 vaat. 6 m. 3 n.
Pärtli peremehe surm. Heino Anto n. 4 v. 7 m. 5 n.
Reedu-poiss ja Liisi. Laulumäng 3 vaat. 4 m. 3 n.
Talupoegade president. Näidend 3 v. 7 m. 5 n.
Tammiste tütar. Näidend 4 vaatuses. . 4 m. 8 n.
Tiiul tosin vanemaid. Nali 3 vaat. . 5 m. 5 n.
Tornikomitee. J. Metua huumor 3 järgus 4 m. 4 n.
Uniküla iludusvõistlus. J. Metsa farss 2 v. 6 m. 5 n.
Vaikne kena kohakene. Kangermani r. 2 v. 3 m. 3 n.
Valge leht. Wolzogeni naljamäng 3 vaat. 5 m. 5 n.
Vallavanem Suurorg. Laulumäng 1 v. 4 m. 3 n.
Varssavi onutütar. A. Kleiuse kom. 3 v. 2 m. 2 n.
Väimehed Kr. Rutoffi naljamäng 3 v. . 4 m. 3 n.
Vooruslik elumees. P. Pinna nali 3 vaat. 5 m. 6 n.

Maskjumesüstusõpetus. Käsiraamat Hind Kr. 3.50
Väikelava reshiiküsimus Õpperaam. „ „ —60
Praktilise väikelava tüüp I ja II j. „ à „ —60
Sigri-migri I ja II j. Segaeeskavad „ à „ —50

Tavet Mutso Teatrikirjastusäri Tallinnas